

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 12 mars 1946 kl. 1 em.

Memorial angående resekostnadsersättning åt vissa hos 1946 års riksdag anställda tjänstemän.

I skrivelse den 20 februari 1946 till bankoutskottet ha *ordförandena i första och andra lagutskotten* hemställt, att bankoutskottet måtte förorda, att hos innevarande års riksdag anställd tjänsteman, vilken icke är bosatt i Stockholm eller dess förorter, må äga åtnjuta resekostnadsersättning för resa i andra klass till och från Stockholm vid riksdagstjänstgöringens början och slut ävensom för en hem- och återresa i samma reseklass för varje påbörjad trettiodagarsperiod av tjänstgöringstiden.

Till stöd härför anföres följande:

»Genom beslut av 1944 års riksdag medgavs, att hos samma riksdag anställd tjänsteman, som icke hade sitt hemvist i Stockholm eller dess förorter, finge åtnjuta resekostnadsersättning för resa i II klass till och från Stockholm vid riksdagstjänstgöringens början och slut ävensom för en hemresa i samma klass under riksdagsperioden. Vid fjolårets riksdag lämnades de då anställda tjänstemännen motsvarande medgivande, därvid antalet hem- och återresor på det allmännas bekostnad under riksdagsperioden emellertid ökades från en till två. I sitt den 10 september 1945 avgivna betänkande har den s. k. riksdagsvaktmästarkommittén föreslagit att ett särskilt stadgande om resekostnadsersättning skulle införas i avlöningsbestämmelserna för hos riksdagen anställda tjänstemän. Förslaget är utformat i överensstämmelse med det av 1945 års riksdag fattade beslutet.

Det synes emellertid rimligt att antalet fria hem- och återresor ökas. De befattningshavare för vilka denna fråga närmast har betydelse ha sina hem och ordinarie anställning i landsorten. Med hänsyn till riksdagstjänstens tillfälliga natur ställer det sig ekonomiskt alltför påfrestande för dem av tjänstemännen som äro gifta att medföra familjen till Stockholm. För närvarande lägger även läget å bostadsmarknaden hinder i vägen härför. Framför allt för de gifta tjänstemännen men även för de övriga synes det vara av stor betydelse att möjligheterna att kunna komma till hemorten för personliga angelägenheters ordnande icke äro alltför få. Det kan erinras om önskvärdheten eller nödvändigheten för tjänstemännen att resa hem i anledning av exempelvis högtidsdagar inom familjen, sjukdomsfall o. d. De tjänstemän, varom här är fråga, äro så bundna av sin tjänstgöring i riksdagen att en vistelse i hemorten måste bli av synnerligen kort varaktighet; en hemresa kan knappast sträcka sig utöver en eller annan dag. Även med hänsyn härtill är det för ifrågavarande tjänstemän av stor vikt att antalet fria hemresor ökas. Det må även framhållas att de tjänstemän, varom här är fråga,

endast äro få till antalet, varför frågan ur det allmännas synpunkt icke torde vara av större ekonomisk betydelse.

Vad angår antalet fria resor synes det skäligt att tjänstemännen tillerkännas rätt till åtminstone en fri hemresa för varje påbörjad trettiodagarsperiod av tjänstgöringstiden.

Då de föreslagna nya avlöningsbestämmelserna för riksdagens tjänstemän icke torde få återverkande kraft synes det vara rimligt att förevarande fråga tages upp till särskild behandling av bankoutskottet.

På grund härav hemställes att bankoutskottet måtte förorda en utsträckning av rätten till fria hemresor enligt vad ovan anförts, att gälla tills vidare under innevarande riksdag.»

Utskottet.

Såsom framgår av ovan intagna skrivelse ägde de vid fjolårets riksdag anställda tjänstemän, som icke voro bosatta i Stockholm eller dess förorter, åtnjuta ersättning av allmänna medel — förutom för resa till och från Stockholm vid riksdagstjänstgöringens början och slut — för två hem- och återresor under riksdagsperioden. Med hänsyn till vad som anføres i skrivelsen finner sig utskottet böra förorda, att antalet fria hemresor under riksdagstiden ökas till en för varje påbörjad tjänstgöringsperiod om trettio dagar.

Föreskrift om här ifrågavarande resekostnadsersättning torde böra intagas i avlöningsbestämmelserna för riksdagens personal i samband med en blivande revision av bestämmelserna. I avvaktan härå torde — såsom jämväl i skrivelsen förutsatts — för innevarande riksdag särskilt beslut i ämnet böra meddelas.

På grund av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att hos 1946 års riksdag anställd tjänsteman, vilken icke är bosatt i Stockholm eller dess förorter, må äga åtnjuta resekostnadsersättning för resa i andra klass till och från Stockholm vid riksdagstjänstgöringens början och slut ävensom för en hem- och återresa i samma klass för varje påbörjad trettiodagarsperiod under tjänstgöringstiden; dock att ersättning icke må utgå enligt högre reseklass än som verkligen kommit till användning.

Stockholm den 12 mars 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Åkerberg, Carlström, Sundvik, Friggeråker*,
Leander*, Lindblom, Fahlander och Andersson i Tidaholm;

från andra kammaren: herrar Svedman, Paulsen, Andersson i Munkaljungby,
Johnsson i Kastanjegården, Sundberg, Nilsson i Landskrona, Wiberg* och Persson
i Norrby.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.